

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 4P/26/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612201658
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Brinčíková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2018:3612201658.25

Rozhodnutie

Okresný súd Partizánske sudkyňou JUDr. Boženu Brinčíkovou v právnej veci žalobkyne X. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. A. U., E. XXX, Č. H. proti žalovanému U. F., nar. X.X.XXXX, bytom F., P. XXX/XX, zastúpenému JUDr. Matejom Valjentom, advokátom v Partizánskom, Jesenského 232, o určenie otcovstva a úpravu výkonu práv a povinností rodičov k maloletému P. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom W.S. A. U., E. XXX, Česká republika, zastúpenému Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske ako kolíznym opatrovníkom, takto

rozhodol:

I. Súd určuje žalovanému výživné na mal. P. T., nar. XX.XX.XXXX s účinnosťou od 28.12.2009 do 30.11.2010 sumou 2500,-Kč mesačne, s účinnosťou od 01.12.2010 do 28.12.2010 sumou 2000,-Kč mesačne, s účinnosťou od 29.12.2010 do 07.08.2011 sumou 1500,-Kč mesačne, s účinnosťou od 08.08.2011 do 31.08.2016 sumou 2000,-Kč mesačne, s účinnosťou od 01.09.2016 sumou 2300,-Kč mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk žalobkyne.

II. Zročné výživné za obdobie od 28.12.2009 do vyhlásenia rozsudku v sume 151 673,61 Kč je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni v mesačných splátkach vo výške 1500,-Kč mesačne spolu s bežným výživným s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku do zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

III. Vo zvyšku súd žalobu zamieťa.

IV. Žalovaný je povinný zaplatiť na účet tunajšieho súdu náhradu trov konania štátu v sume 603,84 € do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

V. Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

(1) Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala proti žalovanému určenia otcovstva k maloletému P. T., nar. XX.XX.XXXX a úpravy práv a povinností rodičov k maloletému. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným sa spoznali v Š. začiatkom marca 2009, kam ona odišla za prácou. Bol jej susedom v dome, kde bývala. V polovici marca začali spolu chodiť a intímne sa stykať. V júni sa musela náhle vrátiť do Č. H., kde zistila, že je tehotná. Po dlhšom rozhodovaní o tom informovala žalovaného s tým, že dieťa si nechá, pretože na prerušenie tehotenstva bolo neskoro a ani zo zdravotných dôvodov ho nechcela postúpiť. Otec dieťaťa s ňou prestal akýmkoľvek spôsobom komunikovať a ona sa rozhodla dieťa vychovávať sama. V súčasnosti žije z minimálnych príjmov (3800 Kč rodičovský príspevok, 500 Kč prídavok na dieťa a z jednorazových sociálnych dávok) v dvojizbovom byte, kde platí nájomné 9000 Kč mesačne. Dňa 28.12.2009 sa jej narodil syn P. T. a pretože v rozhodnej dobe pre jeho počatie mala sexuálny styk len so žalovaným, je vylúčené, že by otcom mohol byť iný muž. Žalovaný je slobodný a žije striedavo v Š. u svojej sestry a na X. u svojej matky. Otcovstvo neuznal a dieťaťu ničím neprispel. Neprispel jej finančne ani materiálne v dobe jej tehotenstva ani po pôrode. Žalobou sa domáha určenia, že U. F.

je otcom maloletého, zverenia maloletého do jej výchovy, určenia výživného sumou 3500 Kč mesačne od 28.12.2009, povinnosti prispieť jej na zaobstaranie výbavičky a kočíka pre syna sumou 10000 Kč a zaplatiť jej na zvýšené náklady spojené s tehotenstvom a pôrodom sumou 5000 Kč.

(2) Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 09.01.2018 poukázal na odôvodnenie odvolania žalovaného zo dňa 22.08.2016, v ktorom uvádzajú skutočnosti, ktoré majú vplyv na určenie výživného. Navrhol, aby súd zhodnotil možnosti a schopnosti žalovaného ako osoby povinnej platiť výživné a to osobitne počas celého obdobia, za ktoré je určené výživné. Zároveň navrhol, aby súd skúmal aj odôvodnené potreby maloletého ako oprávneného na výživné s tým, aby výška výživného bola určená v súvislosti s kritériami uvedenými v § 62 ods. 2 Zákona o rodine. Otec ako osoba povinná platiť výživné v súčasnosti platí na maloletého výživné v sume 84,96 € mesačne, čo je bežné výživné. Nevie však, odkedy toto výživné začal matke dieťaťa poukazovať a nevie tiež, či platí zameškané výživné alebo nie. Bol problém v tom, že niekoľkokrát žiadali matku dieťaťa o poskytnutie čísla účtu, na ktorý treba výživné poukazovať. Ozvala sa až po 3 mesiacoch. Dňa 07.11.2016 mu poslal SMS, aby platil mesačne sumu 140,60 €, v čom je zahrnuté aj zameškané výživné. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 23.06.2016 k majetkovým a zárobkovým pomerom žalovaného uviedol, že má vedený účet v ČSOB s aktuálnym zostatkom 204,68 €. Platí zálohové platby spojené s bytom v sume 55,84 €, za elektrinu 9,13 € mesačne, za plyn 5 € mesačne. Žalovaný platí poistenie svojej osoby v sume 27,91 € mesačne a poistenie domácnosti v sume 45,94 € ročne. Spláca hypotekárny úver v mesačnej splátke 170,47 €, ďalej úver na rekonštrukciu bytu v sume 92,04 € mesačne a spotrebiteľský úver v sume 98 € a úver, ktorý si vzal na dokončenie rekonštrukcie bytu v sume 69,94 €. Upozornil, že z hľadiska výdavkov je potrebné prihliadnuť aj na jeho životné minimum v sume 198,09 €. Žalovaný má dieťa, ktoré bolo osvojené inou osobou, takže mu k nemu bola zrušená vyživovacia povinnosť. Výšku výživného navrhol určiť v sume 70 až 80 mesačne. Návrh žalobkyne v časti úhrady výdavkov na výbavičku a kočiar pre dieťa vo výške 10.000 Kč so zreteľom na jej vyjadrenie, že nemá doklady o kúpe predmetných vecí, považuje za nedôvodný.

(3) Kolízny opatrovník odporučil určiť výšku vyživovacej povinnosti podľa zárobkových možností a schopností oboch rodičov a podľa opodstatnených potrieb maloletého dieťaťa. Výživné navrhol určiť od narodenia dieťaťa.

(4) Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 23.06.2016, č.k. 4P/26/2012-421 tak, že určil otcovstvo žalovaného k maloletému P., maloletého zveril do osobnej starostlivosti matky, žalovanému určil výživné na maloletého s účinnosťou od 28.12.2009 do 28.12.2010 v sume 2.800 Kč mesačne, s účinnosťou od 29.12.2010 sumou 2.300 Kč mesačne. Zročné výživné za obdobie od 28.12.2009 do vyhlásenia rozsudku v sume 185.622,57 Kč uložil žalovanému platiť žalobkyni v mesačných splátkach vo výške 1.500 Kč spolu s bežným výživným. Styk žalovaného s maloletým neupravil, vo zvyšku žalobu zamietol, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok za žalobu o určenie otcovstva, uložil mu povinnosť zaplatiť na účet tunajšieho súdu náhradu trov konania štátu v sume 487,52 € a žalobkyni náhradu trov konania nepriznal. Žalovaný podal odvolanie proti výroku rozsudku o určení výživného a proti výroku o zročnom výživnom. Krajský súd v Trenčíne rozhodol o odvolaní žalovaného uznesením zo 28.02.2017, sp. zn. 6CoP/7/2017 tak, že rozsudok Okresného súdu Partizánske zo dňa 23.06.2016, sp. zn. 4P/26/2012 v časti určenia vyživovacej povinnosti žalovanému zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Krajský súd v Trenčíne konštatoval, že súd prvého stupňa správne vzhliadol dôvody, pre ktoré bolo dôvodné priznanie spätného výživného. Zároveň konštatoval, že pri určení výšky priznaného výživného súd prvého stupňa nevykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie skutočného stavu vecí, keď návrh v časti, v ktorej sa matka maloletého domáhala priznaného príspevku na zaobstaranie výbavičky a kočíka v sume vyššej ako 6.000 Kč zamietol. Rovnako tak u žalovaného pri určení výšky priznaného výživného posudzoval len aktuálne možnosti, schopnosti a majetkové pomery. Uložil súdu prvého stupňa pri určení výšky výživného spätné jednotlivé obdobia rozlišovať a pre tento účel zaoberať sa možnosťami, schopnosťami a majetkovými pomermi žalovaného v daných časových úsekoch a konkrétnymi odôvodnenými potrebami maloletého v minulosti a s ohľadom na tieto zistenia stanoviť výšku výživného. Uložil súdu I. stupňa zistiť riadne pomery na strane otca maloletého za celé obdobie, za ktoré bolo maloletému priznané výživné a odôvodnené potreby na strane maloletého.

(5) Súd v súlade s uznesením odvolacieho súdu vyzval žalobkyňu, aby sa vyjadrila k jej zárobkovým a majetkovým pomerom v období od 28.12.2009 do súčasnej doby a aby o jej zárobkových a majetkových

pomerach predložila doklady. Vyzval ju tiež, aby sa vyjadrila k odôvodneným potrebám maloletého v období od 28.12.2009 do súčasnej doby a predložila o nich doklady a tiež, aby sa vyjadrila k výdavkom na výbavičku a kočík pre maloletého, uviedla zoznam vecí, ktoré pre maloletého kúpila a predložila doklady o týchto výdavkoch a o ich výške. Žalobkyňa napriek tejto výzve vyjadrenie žiadané súdom a ani žiadne doklady nepredložila. Súd doplnil dokazovanie výsluchom zástupcu žalovaného, oboznámením obsahu spisu najmä potvrdenia ÚPSVaR z 1.7.2016, pracovnej zmluvy z 8.8.2011, mzdového listu za obdobie 1/2012 - 9/2012, dohody o skončení pracovného pomeru zo 17.9.2012, pracovnej zmluvy zo 16.9.2012, potvrdenia o zamestnaní, dohody zo 4.4.2013, správy ÚPSVaR z 28.4.2017, potvrdenia z 3.5.2017, potvrdenia o príjme z 3.5.2017, potvrdenia z 15.5.2017, potvrdenia z 10.10.2017, potvrdenia o diétach z 12.10.2017 a zistil, že rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 23.06.2016, sp. zn. 4P/26/2012 bolo určené otcovstvo žalovaného k maloletému P.. Súd zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky a styk otca s maloletým neupravil. V tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.12.2016.

(6) Maloletý P. sa narodil dňa 28.12.2009. Navštevoval predškolské zariadenie. V súčasnej dobe má X rokov a je žiakom základnej školy.

(7) Žalobkyňa bola s maloletým na materskej dovolenke a poberala rodičovský príspevok vo výške 7600,- Kč do 1 roka veku dieťaťa. Od 1 roku dieťaťa dostávala rodičovský príspevok a rodinné prídavky v sume 4300,-Kč. Od 28.12.2013 bola nezamestnaná, vedená na Úrade práce v P. W., poberala sociálne dávky. Po skončení rodičovskej dovolenky poberala pol roka podporu v nezamestnanosti najprv v sume cca 3.664 Kč po dobu 2 mesiacov, ktorá sa mala následne znižovať, k tomu podľa jej vyjadrenia mala poberať ďalšie sociálne dávky, ktoré by spolu mali činiť asi 11000,-Kč. Od narodenia dieťaťa zamestnaná nebola / v čase jej výsluchu dňa 22.01.2014 zamestnaná nebola/. Matka má výdavky na nájomné, výdavky pre maloletého. Ona sama má atopický ekzém s čím má výdavky cca 50 Kč mesačne. Po narodení maloletého kupovala detský kočiar v hodnote 4.000 Kč, ďalej športový kočiar za sumu 300 Kč. Od mesta dostala okamžitú pomoc, za čo preplatila výdavky na detský kočiar.

(8) Žalovaný bol v období od 28.12.2009 do 29.11.2010 zamestnaný, zdržiaval sa v Španielsku. Od 30.11.2010 do 28.02.2011 a v období od 03.04.2011 do 07.08.2011 bol evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie vedenej Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Partizánskom. V uvedenom období nemal príjem a v uvedenom období nepoberal žiadne dávky a príspevky. Od 08.08.2011 do 17.09.2012 bol zamestnaný v spoločnosti GEODIS TRANS SLOVAKIA s.r.o. s priemerným mesačným zárobkom v sume 377,68 €. Poberal cestovné náhrady priemerne v sume 742,71 € mesačne. Od 16.9.2012 sa stal zamestnancom TRANS EUROPE, s.r.o. Považská Bystrica s priemerným mesačným zárobkom 374,72 €. Od 14.4.2013 je žalovaný zamestnaný u terajšieho zamestnávateľa ako vodič MKD. Za obdobie od mája 2015 do apríla 2016 dosahoval priemerný mesačný plat v sume 411,04 € a na diétach príjem priemerne v sume 1.072 €. Za obdobie od mája 2016 do marca 2017 dosahoval priemerný mesačný plat v sume 532,15 € a na diétach príjem v sume 1.003,82 €. Za obdobie od apríla 2017 do septembra 2017 dosahoval priemerný mesačný plat v sume 531,80 € a na diétach príjem priemerne v sume 1.032 €. Otec maloletého, je rozvedený a okrem maloletého P. nemá inú vyživovaciu povinnosť. Vlastní byt. Mesačne vynakladá na platby spojené s bytom sumu 55,84 €, za elektrinu platí sumu 9,13 €, za plyn platí sumu 5 €. Žalovaný platí poistenie svojej osoby v sume 27,91 € mesačne a poistenie domácnosti v sume 45,94 € ročne. Spláca hypotekárny úver v mesačnej splátke 170,47 €, ďalej úver na rekonštrukciu bytu v sume 92,04 € mesačne a spotrebiteľský úver v sume 98 € a úver, ktorý si vzal na dokončenie rekonštrukcie bytu v sume 69,94 €. V súčasnosti prispieva na výživu maloletého sumou 140,60 € mesačne. Za obdobie od novembra 2016 do 31.12.2017 zaplatil na výživu maloletého sumu 49587,93 Kč (14 platieb po 140,60 € x 25,192 Kč).

(9) Podľa čl. 12 ods. 3 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 súdy členského štátu majú takisto právomoc v otázkach rodičovských práv a povinností aj v iných konaniach, ako sú konania uvedené v odseku 1, ak: a) dieťa má vo vzťahu k tomuto členskému štátu podstatnú väzbu, najmä na základe skutočnosti, že jeden z nositeľov rodičovských práv a povinností má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte, alebo že dieťa je štátnym príslušníkom tohto štátu; a b) všetci účastníci konania prijali právomoc súdov výslovne alebo iným jednoznačným spôsobom v čase začatia konania, a ak je to v najlepšom záujme dieťaťa.

(10) Podľa čl. 3 písm. c) Nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti v členských štátoch je právomoc vo veciach vyživovacej povinnosti daná súdu, ktorý má podľa svojho právneho poriadku právomoc konať o osobnom stave, ak vec týkajúca sa vyživovacej povinnosti je spojená s týmto konaním, pokiaľ sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnej príslušnosti niektorého z účastníkov.

(11) Podľa čl. 15 citovaného nariadenia rozhodné právo vo veciach vyživovacej povinnosti sa v členských štátoch, ktoré sú viazané haagskym Protokolom o rozhodnom práve pre vyživovaciu povinnosť z 23. novembra 2007 (ďalej len "Haagsky protokol z roku 2007"), určuje podľa tohto protokolu.

(12) Podľa čl. 4 ods. 3 Haagskeho Protokolu z roku 2007 bez ohľadu na článok 3, ak oprávnený podal návrh na príslušný orgán štátu obvyklého pobytu povinného, uplatňuje sa právo štátu konajúceho súdu.

(13) Podľa § 36 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

(14) Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

(15) Podľa § 62 ods. 1 až ods. 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

(16) Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

(17) Podľa § 75 ods. 1, ods. 2 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

(18) Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

(19) S otázkou právomoci slovenského súdu a rozhodného práva sa súd vyporiadal už v rozsudku zo dňa 23.06.2016, sp. zn. 4P/26/2012. Z dôvodu právnej istoty však súd konštatuje, že v konaní o úprave rodičovských práv a povinností je daná právomoc tunajšieho súdu ustanovením čl. 12 ods. 3 Nariadenia č. 2201/2003, pretože jeden z nositeľov rodičovských práv (otec) má obvyklý pobyt v Slovenskej republike a všetci účastníci prijali svojou účasťou na konaní právomoc súdov Slovenskej republiky. Právomoc v rozhodovaní o vyživovacej povinnosti vyplýva z čl. 3 písm. c) Nariadenia č. 4/2009,

pretože právomoc vo veciach vyživovacej povinnosti je danú súdu, ktorý koná o osobnom stave (teda aj o určení otcovstva). Rozhodným právom je podľa čl. 4 ods. 3 Haagskeho protokolu z roku 2007 právo štátu konajúceho súdu, teda slovenské právo. Súd tak rozhodne o vyživovacej povinnosti podľa slovenského práva.

(20) Súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania a po ich zhodnotení dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je podaná dôvodne ale nie v celom rozsahu. Súd vychádzal z toho, že žalovaný je otcom maloletého, keďže jeho otcovstvo k maloletému bolo určené právoplatným rozhodnutím súdu. Právoplatným rozhodnutím súdu už bolo rozhodnuté aj o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky. Súd preto po doplnení dokazovania rozhodol o určení výživného na maloletého a to späťne odo dňa narodenia maloletého t.j. s účinnosťou od 28.12.2009. V konaní o výživné pre mal. dieťa je možné výživné priznať najviac 3 roky späťne pred podaním návrhu. Návrh bol podaný dňa 29.03.2012, výživné je teda možné priznať späťne odo dňa narodenia maloletého (t.j. s účinnosťou od 28.12.2009). Za dôvody hodné osobitného zreteľa pre späťné priznanie výživného súd považoval to, že ide o výživné určené pre maloleté dieťa, ktoré je a bolo v takom veku, že nárok na výživné mohla uplatniť len jeho matka. Skutočnosť, či a kedy matka maloletého nárok na určenie otcovstva a na určenie výživného uplatnila a z akých dôvodov na jej strane tieto nároky uplatnila až s časovým odstupom od narodenia maloletého by nemala byť skutočnosťou v neprospech maloletého a v rozpore s jeho záujmom. Za ďalší dôvod hodný osobitného zreteľa súd považoval to, že matka sa o maloletého od narodenia stará sama a sama zabezpečuje jeho potreby. Z dôvodu, že sa o maloletého od jeho narodenia musela sústavne starať, nemohla sa zamestnať a jediným zdrojom jej príjmov boli štátne sociálne dávky. Žalovaný o maloletého neprejavil žiadny záujem, ani v čase, keď zistil, že sa maloletý narodil, ani po začatí tohto konania, a to ani vtedy, keď už bolo znaleckým dokazovaním nepochybne preukázané, že je otcom. Na jeho výživu od jeho narodenia neprispieval. Súd preto určil vyživovaciu povinnosť aj späťne. Za obdobie od 28.12.2009 do 28.12.2010 súd tak určil výživné v období od 28.12.2009 do 30.11.2010 sumou 2000,- Kč mesačne a v období od 01.12.2010 do 28.12.2010 sumou 1500,- Kč mesačne. Takto určené výživné v období od 28.12.2009 do 28.12.2010 súd zvýšil o 500,-Kč mesačne. Súd vzal do úvahy, že počas prvého roku života maloletého mala matka na maloletého zvýšené výdavky, najmä na zabezpečenie výbavičky a ostatných potrieb súvisiacich s jeho narodením. Na úhradu výbavičky a týchto potrieb súd určil žalovanému výživné počas prvého roka života maloletého v sume o 500,-Kč mesačne vyššej ako bežné výživné. Súd zohľadnil aj skutočnosť, že žalobkyňa iné deti okrem maloletého nemá a z tohto dôvodu nepochybne musela pre maloletého zakúpiť aspoň základné veci ako sú oblečenie, postieľka, kočík, plienky a pod. Súd mal za to, že jej v súvislosti so zabezpečením základných vecí pre maloletého vznikli výdavky minimálne v sume 6000 Kč. Sama žalobkyňa uviedla, že na detský kočiar vynaložila sumu 4.000 Kč a na športový kočiar vynaložila následne sumu 300 Kč. V tomto období žalobkyňa bola na materskej dovolenke, mala príjem 7600 Kč, o maloletého sa osobne starala. V uvedenom období bol žalovaný od 28.12.2009 do 30.11.2010 zamestnaný, zdržiaval sa v Španielsku. V uvedenom období / od 28.12.2009 do 28.12.2010/ bol nezamestnaný od 30.11.2010 do 28.12.2010. Súd preto v období od 28.12.2009 do 30.11.2010 určil výživné žalovanému v sume 2000 Kč a v období po návrate zo Španielska od 01.12.2010 do 1 roka veku dieťaťa, teda do 28.12.2010 sumou 1500 Kč mesačne. Súd žalovanému určil výživné za obdobie od 28.12.2009 do 30.11.2010 sumou 2500 Kč mesačne / 2000 Kč+ 500 Kč/ a od 01.12.2010 do 28.12.2010 sumou 2000 Kč mesačne / 1500 Kč + 500 Kč/. Súd žalovanému určil výživné za obdobie od 29.12.2010 do 07.08.2011 sumou 1500 Kč mesačne pričom vychádzal z toho, že maloletý bol v tomto období v starostlivosti matky, ktorej sa však znížil príjem od prvého veku roku dieťaťa na 4300 Kč mesačne. Žalovaný bol v tomto období evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a nepoberal dávky v hmotnej núdzi a príspevky k dávke. Pokiaľ ide o toto obdobie, súd vychádzal z toho, že v schopnostiach a možnostiach žalovaného v tomto období bolo nájsť si zamestnanie, v ktorom by dosiahol príjem v takej výške, aby mohol na výživu maloletého prispievať v uvedenom období minimálne sumou 1500 Kč mesačne. Od 08.08.2011 do 31.08.2016 súd žalovanému určil výživné sumou 2000 Kč mesačne, pretože v uvedenom období bol žalovaný zamestnaný s príjmom viac ako 1000 €, v ktorom sú však zahrnuté aj diéty. V uvedenom období odôvodňuje určenie výživného vyššou sumou nielen to, že bol žalovaný už zamestnaný ale aj to, že v priebehu tejto doby bol maloletý starší, potreboval viac na oblečenie, stravu a v uvedenom období začal chodiť do predškolského zariadenia. Od 01.09.2016 súd určil žalovanému výživné sumou 2300 Kč mesačne pričom zohľadnil skutočnosť, že sa príjem žalovaného postupne zvyšoval ale súd najmä prihliadol na to, že maloletý objektívne dosiahol vek viac ako 6 rokov, začal chodiť do ZŠ s čím žalobkyňa vznikli ďalšie výdavky / školské pomôcky, zošity, poplatky v škole, atď./, ktoré predtým na maloletého nemala.

(21) Zročné výživné za obdobie od 28.12.2009 do vyhlásenia rozsudku v sume 151 673,61 Kč (t.j. suma zročného výživného 201.261,54 Kč mínus suma zaplateného výživného 49587,93 Kč) na maloletého P. je otec maloletého povinný zaplatiť žalobkyni v mesačných splátkach vo výške 1.500 Kč mesačne spolu s bežným výživným s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku. Súd tak rozhodol tak z dôvodu, že príjmy a majetkové pomery žalovanému neumožňujú zaplatiť celé zročné výživné naraz. Súd preto povolil žalovanému zročné výživné zaplatiť v splátkach s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku do zaplataenia s tým, že v prípade nezaplataenia čo i len jednej splátky riadne a včas sa stane zročným celé zročné výživné. Zročné výživné má žalovaný povinnosť platiť spolu s bežným výživným od právoplatnosti rozsudku. Zročné výživné pozostáva z výživného : za obdobie od 28.12.2009 do 31.12.2009 v sume 322,60 Kč / t.j. za 4 dni x 80,65 Kč (2.500 Kč :31 dní= 80,65 Kč po zaokrúhlení) ; od 01.01.2010 do 30.11.2010 v sume 27.500 Kč, t.j. 11 mesiacov x 2.500 Kč; od 01.12.2010 do 28.12.2010 v sume 1.806,56 Kč, t.j. za 28 dní x 64,52 Kč (= 2.000 Kč : 31 dní) ; od 29.12.2010 do 31.12.2010 v sume 145,17 Kč, t.j. za 3 dni x 48,39 Kč (= 1.500 Kč mesačne :31 dní) ; od 01.01.2011 do 31.07.2011 v sume 10.500 Kč, t.j. 7 mesiacov x 1.500 Kč; za obdobie od 01.08.2011 do 07.08.2011 v sume 338,73 Kč, t.j. 7 dní x 48,39 Kč; za obdobie od 08.08.2011 do 31.08.2011 v sume 1.548,48 Kč, t.j. 24 dní x 64,52 Kč (= 2.000 Kč : 31) ; za obdobie od 01.09.2011 do 31.12.2011 v sume 8.000 Kč, t.j. 4 mesiace x 2.000 Kč, za obdobie od 01.01.2012 do 31.08.2016 v sume 112.000 Kč, t.j. 56 mesiacov x 2.000 Kč; za obdobie od 01.09.2016 do 31.12.2016 v sume 9.200 Kč, t.j. 4 mesiace x 2.300 Kč; za obdobie od 01.01.2017 do 31.12.2017 v sume 27.600 Kč, t.j. 12 mesiacov x 2.300 Kč; za obdobie od 01.01.2018 v sume 2.300 Kč mesačne. Za obdobie od 28.12.2009 do vyhlásenia rozsudku / do 31.1.2018/ vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť v prospech maloletého na výživnom sumu 201 261,54 Kč. Žalovaný zaplatil na maloletého výživné v sume 1968,40 € /14x 140,60 €/ čo po prepočítaní na Kč / kurz € ku Kč k 02.02.2018 bol 25,192 Kč/. Zaplataené výživné potom predstavuje sumu 49 587,93 Kč po zaokrúhlení / 1968,40 € x 25,192 Kč/. Po odpočítaní zaplataeného výživného v sume 49 587,93 Kč predstavuje zročné výživné sumu 151 673,61 Kč / 201 261,54 Kč - 49 587,93 Kč/.

(22) Vo zvyšku t.j. v časti, v ktorej žalobkyňa žiadala priznať náklady na výbavičku a kočík pre maloletého v sume vyššej ako 6000,-Kč a v časti, v ktorej žiadala určiť výživné v sume vyššej ako výživné určené vo výrokovej časti tohto rozsudku súd jej žalobu zamietol. V časti, v ktorej sa žalobkyňa domáhala priznania príspevku na zaobstaranie výbavičky a kočíka v sume vyššej ako 6000,-Kč súd žalobu zamietol z dôvodu, že žalobkyňa nepreukázala výšku nákladov, ktoré na kúpu výbavičky a kočíka vynaložila, resp. , že vynaložila náklady vyššie ako 6000,-Kč na základné potreby a výbavičku maloletého. Súd zvýšené výdavky súvisiace so zaobstaraním výbavičky zohľadnil pri určení vyššieho výživného počas prvého roku života maloletého. V časti, v ktorej žiadala žalobkyňa výživné určiť vyššou sumou ako je výživné určené vo výroku tohto rozsudku súd žalobu zamietol z dôvodu, že výživné v určenej výške považoval za primerané možnostiam, schopnostiam, majetkovým pomerom oboch rodičov maloletého ako aj veku a odôvodneným potrebám maloletého v tom ktorom období.

(23) Podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

(24) Podľa § 55 Civilného mimosporového poriadku súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

(25) Podľa § 57 Civilného mimosporového poriadku, o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

(26) Podľa § 58 Civilného mimosporového poriadku, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(27) Štátu vznikli v konaní trovy súvisiace prekladom písomností súdu z jazyka slovenského do jazyka českého vo výške 603,84 €. Súd k náhrade trov štátu, ktoré v konaní vznikli zaviazal žalovaného. Súd tak rozhodol s ohľadom na okolnosti prípadu z dôvodu, že je právom žalobkyne konať pred súdom v jazyku, ktorému rozumie ako aj na to, že žalobkyni bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov a tiež na to, že jej žalobe bolo v prevažnej časti vyhovené.

(28) Vzhľadom k tomu, že konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je konaním podľa Civilného mimosporového poriadku a ani jeden z účastníkov konania si nárok na náhradu trov konania neuplatnil,

súd v súlade s § 52 Civilného mimosporového poriadku rozhodol o trovách účastníkov konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske, písomne, v šiestich vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, uvedenie spisovej značky) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní povinnosť uloženú vykonateľným rozhodnutím, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať na súd, v obvode ktorého má maloletý bydlisko, návrh na výkon rozhodnutia.